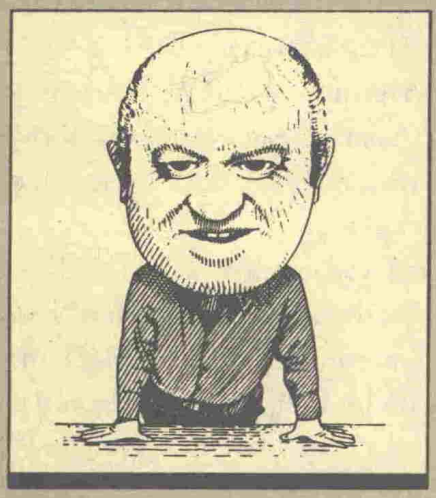

แจ๊ค แทรมีล
จอมโหดแห่งวงการคอมพิวเตอร์

"ผมเข้ามาทำธุรกิจ ไม่ได้กระสัน
จะได้รับความสิเน่หาจากมนุษย์หน้าไหน
.....ผมเข้ามาทำเงินลูกเดียว"

นพดล เวชสวัสดิ์

ผลงานสร้างชื่อ : คอมมอดอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล
ผลงาน (ที่กำลังจะ) สร้างชื่อ : อะตาริ
ปีเกิด : 2470
บ้านเกิด : เมืองล็อดซ์ ประเทศโปแลนด์
อาชีพบิดา : ช่างไฟฟ้า
เงินก้อนแรกที่หาได้ : ขับแท็กซี่ในมหานครนิวยอร์ก
การศึกษา : ประถมศึกษาปีที่ 5
เงินทุนก่อตั้ง : รวบรวมจากค่าซ่อมเครื่องพิมพ์ดีด
ทรัพย์สินส่วนตัวสุทธิ : 100 ล้านเหรียญ
ภูมิลำเนา : เมืองซาราโทกา มลรัฐแคลิฟอร์เนีย
สถานะสมรส : แต่งงาน บุตรสามคน
พาหนะ : จากัวร์, เฟอร์รารี
คอมมอดอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล : ผู้ครองตลาดคอมพิวเตอร์ราคาถูก
ผลงานสร้างชื่อ : PET, VIC-200, Commodore 64
ปีก่อตั้ง : 2497
พนักงาน : 2,500 คน
สำนักงานใหญ่ : เมืองนอร์ริสตัน มลรัฐเพนซิลเวเนีย
ยอดขาย : พันล้านเหรียญ
กำไร : ร้อยล้านเหรียญ
เจ้าของ : บริษัทมหาชน (เข้าตลาดหลักทรัพย์ในโทรอนโตปี 2505)

"ธุรกิจไม่ใช่เกมกีฬา...หากแต่เป็นสงคราม" นั่นคือมติประจำใจที่แทรมีลยึดถือและประกาศท้าทายให้ผู้คนรอบข้างสะเทือนใจ แทรมีลล้มลุกคลุกคลานในวงการคอมพิวเตอร์ ทำทุกอย่างเพื่อความอยู่รอด จนมีคนเขียนบทความโจมตีว่า หักหลังเพื่อน หลอกลวง ใช้เล่ห์เพทุบายทุกชนิดเท่าที่จะเปิดตำราทัน

และที่โหดที่สุดคือ ไล่คนออกจากงานถึง 700 คนในคราวเดียว

ในอีกด้านหนึ่ง ใครจะปฏิเสธได้ว่า ไม่เคยได้ยินชื่อ "คอมมอดอร์" คอมพิวเตอร์คุณภาพราคาไม่แพงที่บุกเข้าไปครองใจผู้ใช้คอมพิวเตอร์ในระยะแรก ซึ่งพอจะถือได้ว่ามีส่วนช่วยให้ผู้คนคุ้นเคยกับคอมพิวเตอร์ และเปิดโลกยุคคอมพิวเตอร์พัฒนาให้ดียิ่งขึ้นเช่นในปัจจุบัน

แจ็ค แทรมีล จอมโหดแห่งวงการคอมพิวเตอร์ผู้นี้เองที่เป็นผู้ให้กำเนิดคอมมอดอร์

ก่อนที่จะลงความเห็นพิพากษาความผิดของจอมโหด มาฟังข้อเท็จจริงให้กระจ่างก่อนดีไหม ?

วัยเยาว์ในนรก

ไม่มีใครรู้ประวัติในวัยเด็กของแทรมีล และเขาเองก็ไม่อยากพูดถึงเรื่องนี้ เมื่อแทรมีลอายุ 12 ขวบ กองทหารเยอรมันกรีธาทัพเข้าไปยึดครองโปแลนด์ ในปี 2482 เด็กชายแทรมีล ซึ่งมีเชื้อสายยิวจากสลัมเมืองล็อดซ์ ประเทศโปแลนด์ ถูกกวาดต้อนเข้าไปอยู่ในค่ายกักกันนาซี

ก่อนที่จะเกิดสงคราม มียิว 200,000 คนอาศัยอยู่ในเมืองล็อดซ์... แต่ในปี 2488 เมื่อกองทัพแดงของรัสเซียเข้าไปปลดปล่อยเมืองล็อดซ์... มีคนยิวเหลือรอดชีวิตเพียง 970 คนเท่านั้น

แจ็ค แทรมีลเป็นหนึ่งในจำนวนผู้รอดชีวิตจากสลัมล็อดซ์ เขาต้องทนการเหยียบย่ำข่มเหงจากทหารนาซีที่ถือตัวว่าเป็นชาวอารยัน (และถือว่าชาวยิวเป็นส่วนเกินของมนุษยชาติสมควรจะกำจัดให้สิ้นซาก) แทรมีลอยู่ในเมืองล็อดซ์จนถึงปี 2487 จากนั้นเขาถูกกวาดต้อนขึ้นรถขนหมูไปยังค่ายกักกันเอาช์วิตซ์ และเบอร์เกน-เบลเซน แทรมีลได้เปิดเผยในภายหลังว่า เขาท้อแท้หมดกำลังใจ พร้อมที่จะรับความตายโดยดุษณี ตัดสินใจละทิ้งความหวังทั้งมวลในคืนวันก่อนที่จะมีทหารพันธมิตรมาปลดปล่อยให้เป็นอิสระ

ในปี 2490 แจ็ค แทรมีลอายุ 20 ปีบริบูรณ์ อพยพออกจากโปแลนด์ลี้ภัยมายังสหรัฐอเมริกา

การศึกษา

เมื่อใดที่มีการกดขี่ เมื่อนั้นก็ไม่เหลืออิสรภาพ รวมทั้งเสรีภาพที่จะ

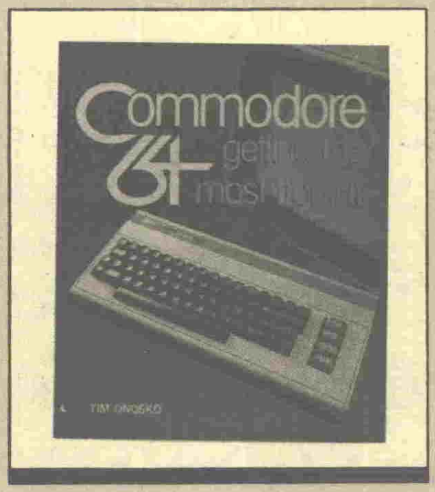

แสวงหาความรู้มาประดับตัว แทรมีลไม่ยอมปริปากตอบคำถามเรื่องชีวิตวัยเด็กในโปแลนด์ แต่ก็เชื่อกันว่า เขามีพื้นฐานความรู้เพียงแค่ชั้นประถมเท่านั้นเอง

เมื่อแจ็ค แทรมีลกลายเป็นผู้อพยพในดินแดนโลกใหม่แล้ว อาชีพแรกสุดคือ ขับแท็กซี่ในมหานครนิวยอร์ก แทรมีลภูมิใจในประสบการณ์ชีวิตช่วงนี้มาก ไม่เคยปิดบังอาชีพสุจริต...ในดินแดนโลกเสรี เมื่อเป็นประชาชนอเมริกันเต็มตัวแล้ว เขาก็มีหน้าที่ที่จะต้องเข้ารับราชการทหาร แทรมีลได้เรียนรู้ทักษะใหม่ในขณะที่เป็นทหารเกณฑ์ โดยสมัครเข้าเรียนซ่อมพิมพ์ดีด

จับตามองช่างซ่อมพิมพ์ดีดคนนี้ไว้ให้ดี

เริ่มทำธุรกิจ

หลังจากที่ปลดประจำการแล้ว แทรมีลชวนแมนนี แค็ปป์ เพื่อนทหารเกณฑ์เปิดร้านรับซ่อมพิมพ์ดีด โดยใช้ชื่อว่า "คอมมอดอร์ พอร์เทเบิ้ล ไทป์-ไรเตอร์" หรือเครื่องพิมพ์ดีดกระเป๋าหิ้ว คอมมอดอร์

ในปี 2499 หุ้นส่วนทั้งสองคนของคอมมอดอร์ลงมติย้ายที่ทำการไปยังเมืองโทรอนโต ประเทศแคนาดา (เพราะเฮเลน ภรรยาของแทรมีลมีญาติอยู่ที่นั่น) แทรมีลไม่ต้องการเป็นช่างซ่อมพิมพ์ดีดชั้นดีอีกสามสี่ชาติ เขาจัดการเปลี่ยนชื่อบริษัทใหม่ให้เป็น "คอมมอดอร์ บิสิเนส แมชีน"...หรือ ซีบีเอ็ม ขยายกิจการจากการซ่อมพิมพ์ดีด แถมด้วยการจำหน่ายเครื่องบวกเลข และยังขยายฐานธุรกิจด้วยการติดต่อเป็นผู้แทนจำหน่ายพิมพ์ดีดจากเชโกสโลวะเกียแต่เพียงผู้เดียวในแคนาดา

ปัญหาของการขยายงานให้เติบโตเกินตัวคือ ความทะเยอทะยานล้ำหน้าเงินทุน แทรมีลแสวงหาเงินทุนจากแหล่งที่เปิดเผยไม่ได้จากบริษัทแอต-แลนติก แอ็กเซ็ปแตนซ์ ของ ซี.เพาเวลล์ มอร์แกน บริษัทของมอร์แกนให้ทุนสนับสนุนกิจการของคอมมอดอร์ และบริษัทอื่น ๆ ในลักษณะยักย้ายถ่ายเทเงินทุน จนรัฐบาลแคนาดาต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนความไม่ชอบมาพากล (บทความในนิตยสารบารอน'ส บรรยายไว้ว่า มีการปั่นหุ้น การฉ้อฉลและการแต่งบัญชี...เพื่อประโยชน์ของมอร์แกนและคณะ)

หนึ่งในคณะนี้ คือ แจ็ค แทรมีล

ลักษณะพิเศษของแทรมีลคือ ยอดนักสู้ที่เอาตัวรอดได้ในทุกสถานการณ์ ทุกกาลอากาศ ...ขนาดค่ายกักกันหฤโหดยังรอดมาได้ เมื่อบริษัทแอต-แลนติกฯของมอร์แกนหงายท้องขึ้นอืด...(อ้อ! ล้มละลายน่ะ) ในปี 2508 มอร์แกนเสียชีวิตด้วยโรคลิวคีเมีย ก่อนที่จะมีการสอบสวนหรือตั้งข้อหา ส่วนแทรมีลถูกกันเป็นพยาน...แทรมีลโยนความผิดทุกประการให้แก่มอร์แกนผู้ล่วงลับไปแล้ว...และที่ยอดเยี่ยมไปกว่านั้นคือ บริษัทคอมมอดอร์เหลือรอดปลอดภัย ไม่ล้มละลายหงายท้องเหมือนบริษัทในเครือของบริษัทแอต-

แลนติกฯ ทั้งนี้ต้องยกให้เป็นฝีมือในการจัดการยักย้ายหนี้ไปให้บริษัทอื่น ๆ

แต่เมื่อบริษัทแอตแลนติกฯล่มสลาย แทรมีลจำต้องหาแหล่งเงินทุนจากที่อื่น เมื่อฝนตกอุจจาระหมูไหลคนอำไพก็ต้องไหลมารวมกัน นายทุนคนใหม่คือ เออร์วิง โกลด์ ซึ่งยอมลงนามทำสัญญาสนับสนุนคอมมอดอร์... ถ้าได้เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ และเป็นประธานบริษัทสืบตำแหน่งต่อจากมอร์-แกน

หากมอร์แกนเป็นตัวแสบ...ก็เป็นตัวแสบระดับอนุบาลเมื่อเปรียบเทียบกับโกลด์ โกลด์เคยต้องโทษจำคุกฐานให้การเท็จ และยังมีพี่น้องอีกสองคนคือ แอลเบิร์ตและเมลวิลล์ ซึ่งก็ผุดผ่องบริสุทธิ์ไม่ต่างจากแท่งถ่าน แอลเบิร์ตเข้าคุกสองหนด้วยโทษฉ้อฉล ส่วนเมลวิลล์เสียชีวิตก่อนที่จะมีการสอบสวนในข้อหารับสินบน 331,000 เหรียญจากผู้ขายสินค้าให้บริษัทเช่าซื้อคอนเทนเนอร์...บริษัทนี้มีโกลด์เป็นประธาน และเมลวิลล์เป็นหนึ่งในคณะกรรมการ

ระหว่างโกลด์กับแทรมีล ใครจะหน้าประถม อาคมมหาวิทยาลัย?

บริหารงานระบบแผงลอย

โกลด์กุมอำนาจในบริษัท แต่ปล่อยให้แทรมีลดำเนินการและจัดการเต็มที่ แทรมีลเริ่มก้าวต่อไปอีกขั้น โดยขุบกิจการเครื่องบวกเลข ในปี 2511 แทรมีลเดินทางไปญี่ปุ่น ติดต่อนำเครื่องคำนวณอิเล็กทรอนิกส์มาจำหน่าย ในยุคต้นทศวรรษ 2513 คอมมอดอร์เป็นผู้นำในการจำหน่ายเครื่องคำนวณมือถือรายใหญ่ที่สุดในตลาด

commodore

เมื่อเสือสองตัว
อยู่ถ้ำเดียวกันไม่ได้
ใครจะเป็นเหยื่อ
อันโอชะ ?

แทรมีลย้ายกลับมาประกอบกิจการในสหรัฐฯอีกครั้ง ในเดือนพฤษภาคม 2517 หุ้นของคอมมอดอร์เข้าตลาดหลักทรัพย์ และเพิ่มราคาสามเท่าตัวในเวลาเพียงปีเดียว แต่แล้วเงามืดก็แผ่มาปกคลุมคอมมอดอร์ เมื่อบริษัทเท็กซัสอินสตรูเมนต์ซึ่งเป็นผู้ส่งชิพที่ใช้ในเครื่องคำนวณ ตัดสินใจกระโดดลงมาแข่งในตลาดด้วยในปี 2518 ...แข่งขันกับลูกค้าของตนเอง ราคาชิพตกฮวบฮาบ ราคาเครื่องคำนวณมือถือที่เคยขายได้ 100 เหรียญ เหลือเพียง 10 เหรียญ แจ็ค แทรมีลที่น่าสงสารกักตุนเครื่องคำนวณแบกสต็อกสินค้าราคา 100 เหรียญไว้เต็มโกดัง แม้ยอดขายในปีนั้นจะสูงถึง 50 ล้านเหรียญ แต่คอมมอดอร์ก็ขาดทุนกระเป๋าฉีกไปถึง 5 ล้านเหรียญ แทรมีลสบถสาบานหนักแน่นว่าตั้งแต่นี้ต่อไปจะไม่พึ่งพายืมจมูกคนอื่นหายใจ ...อยากจะพึ่งตนเองได้ก็ต้องลงมือผลิตเสียเอง

แทรมีลจัดการซื้อโรงงานผลิตชิพ เอ็มโอเอส เทคโนโลยี ที่เมืองนอร์ริสทาวน์ รัฐเพนซิลเวเนีย เพื่อผลิตชิพป้อนคอมมอดอร์

นี่คือคอมมอดอร์ คอมพิวเตอร์

จุดกำเนิดของคอมมอดอร์คอมพิวเตอร์น่าจะเป็นการซื้อโรงงานผลิตชิพนี่เอง ชัค เพดเดิล วิศวกรของโรงงานเสนอไอเดียในการสร้างคอมพิวเตอร์ขนาดเล็ก แทรมีลหนุนหลังเต็มตัว มีประกาศิตให้เพดเดิลสร้างคอมพิวเตอร์ให้ทันงานแสดงสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ในเดือนมกราคม 2520 เพดเดิลทำงานสามวันกับสามคืนก่อนเปิดงานแสดงสินค้าฯ สร้าง "PET" คอมพิวเตอร์เครื่องแรกของคอมมอดอร์ซึ่งประสบความสำเร็จอย่างสูง

คอมมอดอร์กระหน่ำตลาดอีกสองระลอกด้วยคอมพิวเตอร์ปรับปรุงประสิทธิภาพให้ดียิ่งขึ้นคือ VIC-20 และ Commodore 64

บริษัทคอมพิวเตอร์ทั้งหลายต่างก็ถือว่าตนเองมีความรู้และประสบการณ์สูงกว่าแทรมีล ไม่ว่าจะวัดด้วยความรู้ความสามารถทางเทคโนโลยี หรือความเชี่ยวชาญทางการตลาด ...แต่สิ่งที่คนเหล่านี้มองข้ามไปคือ ความกราดเกรี้ยวมุ่งมั่นที่จะลุยตลาด แทรมีลปล่อยให้แอปเปิ้ลและเรดิโอ แช็ค ครองตลาดราคาสูง แทรมีลให้ความเห็นว่า "เราขายปริมาณ ไม่สนใจสถานะ" แทรมีลไม่สนใจผลิตสินค้าชั้นเยี่ยมหรือการบริการหลังการขายด่วนจี๋ สินค้าของเขาจะต้องผลิตให้มีราคาต่ำที่สุด และส่งขายในทันที สด ๆ ร้อน ๆ จาก

สายพานการผลิต ด้วยเหตุนี้เองจึงไม่น่าแปลกใจอะไรเลยที่จะเห็นบทความรายงานความผิดพลาดบกพร่องของเครื่องคอมมอดอร์ในวารสารคอมพิวเตอร์เกือบทุกฉบับ และเสียงโวยวายจากตัวแทนจำหน่ายที่ไม่สามารถสั่งซื้อสินค้าจากคอมมอดอร์ หรือหาที่อยู่ของสำนักงานใหญ่คอมมอดอร์ ...แทรมีลย้ายที่ตั้งของสำนักงานใหญ่สามครั้งสามหนในเวลาหกปี

ไม่ว่าคอมมอดอร์จะตั้งอยู่ที่นอร์-ริสทาวน์ หรือเวสต์เชสเตอร์ มลรัฐเพนซิลเวเนีย หรือจะเป็นที่ซานตาคลารา มลรัฐแคลิฟอร์เนีย แทรมีลบริหารงานไม่ต่างไปจากการควบคุมแผงลอย ...แทรมีลจะควบคุมต้นทุนทุกสตางค์แดง หากลูกจ้างของคอมมอดอร์เลือกเดินทางชั้นหนึ่ง แทนที่จะเป็นชั้นสาม ส่วนที่เกินไปจะถูกหักออกจากเงินเดือน รถยนต์ของบริษัททุกคันจะต้องเป็นรุ่นประหยัดน้ำมัน ผู้จัดการคนหนึ่งเล่าให้ฟังว่า "แทรมีลไม่เคยสนใจจะใฝ่หาความรู้ด้านวิทยาการจัดการ...วิธีที่ใช้คือ เล่นถึงลูกถึงคน นั่นก็หมายความว่า เอกสารใดที่ผิดปกติ แม้ว่าจะซุกไว้ล่างสุด สักวันแทรมีลจะต้องมาค้นเอาเอกสารแผ่นนั้นไปจนได้...เมื่อถึงเวลานั้น...ตัวใครตัวมัน"

แทรมีลไม่เคยสนใจที่จะสร้างระบบองค์กรให้มั่นคงเป็นปึกแผ่น ในทางตรงกันข้าม แทรมีลจะทำลายองค์กรในทันทีที่ล้มเหลว ...คอมมอดอร์ต้องการแต่เฉพาะผลสำเร็จเท่านั้น ในช่วงเวลาไม่ถึงปี คอมมอดอร์เปลี่ยนประธานบริษัทถึงสามคน เปลี่ยนบริษัทโฆษณาสี่แห่งในสามปี ในปี 2526 คอมมอดอร์เป็นคอมพิวเตอร์ที่ขายดีที่สุดในโลก แทรมีลจัดการบอกเลิกสัญญาตัวแทน

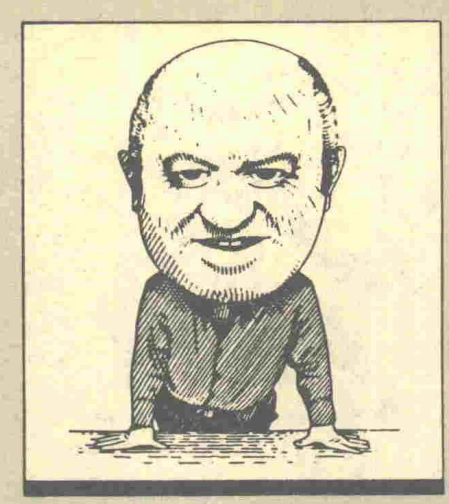

ขายอิสระทั้งหมด และจัดตั้งฝ่ายขายขึ้นมากินเงินเดือนบริษัท ต่อมาอีกสามเดือนฝ่ายขายถูกยุบ เซลส์แมนถูกลอยแพออกเดินเร่หางานใหม่ อดีตประธานบริษัทคนหนึ่งกล่าวว่า "คุณก็รู้ใช่ไหมว่า มหาอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่จะต้องมีจอมทัพที่เข้มแข็ง และมีขุนพลคู่ใจที่กล้าแกร่ง...ในคอมมอดอร์ไม่มีขุนพล ผู้กล้าจะมีได้ก็แต่จอมทัพแต่เพียงคนเดียวเท่านั้น...แจ็ค แทรมีลเปรียบเสมือนประกายแม็กนีเซียมที่จุดสุกสว่างในห้องมืดมิด ...แน่นอนที่สุด ทุกคนในห้องมืดจะตื่นตาตื่นใจไปกับประกายโชติช่วง แต่ในขณะเดียวกันทุกคนก็แทบจะสิ้นลมเพราะออกซิเจนในห้องถูกใช้ไปทีละน้อย"

ความสำเร็จของคอมมอดอร์

แม้การบริหารระบบแผงลอยของแทรมีล จะเป็นอาหารจานใหญ่ที่นักข่าวรอคอยเพื่อนำขึ้นพาดหัวในหน้าหนึ่ง แต่คอมมอดอร์ก็ไม่ยอมผิดพลาดล้มเหลว ในปี 2525 หากจะใช้คำว่าฮือฮาก็น่าจะเป็นการประเมินค่าต่ำกว่าความเป็นจริง เพราะคอมมอดอร์ขายเครื่องได้เกินล้านเครื่อง...ส่วนใหญ่จะเป็นลูกค้าในยุโรป ซึ่งชี้ให้เห็นความฉลาดปราดเปรื่องของแทรมีลที่ไปเปิดตลาดยุโรปในขณะที่นักธุรกิจคนอื่น ๆ ยังหลับใหล ในปี 2526 คอมมอดอร์ขายคอมพิวเตอร์เกินล้านเครื่อง...ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปีเท่านั้นเอง และมีส่วนแบ่งในตลาดถึง 45% ...และที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้น ราคาที่ถูกอย่างไม่น่าเชื่อของคอมมอดอร์ ทำให้คอมพิวเตอร์ของเท็กซัสอินสตรูเมนต์สูญพันธุ์ไปจากท้องตลาด นับเป็นการล้างแค้นได้อย่างสาสมใจที่สุด นอกจากนี้ยังมีอีกหลายบริษัทที่พลอยล้มหายตายจากไปจากวงการ เช่น ไทเม็กซ์ แม็ตเทล... ส่วนอะตาริ คู่แข่งสำคัญ เกือบพับฐานม้วนเสื่อกลับบ้าน (โชคดีที่มีเกมซิสเต็มนำกำไรเข้าบริษัท ช่วยต่อลมหายใจได้อีกเฮือก)

ความสำเร็จของแทรมีล

ไม่มีนักบริหารที่สำเร็จจากฮาร์-เวิร์ดคนใดจะสามารถพลิกฟ้าม้วนดินได้เช่นแทรมีล จากยอดขาย 50 ล้านเหรียญในปี 2520 แทรมีลพาคอมมอดอร์โลดลิ่วขึ้นถึงหลักพันล้านเหรียญในปี 2527 กำไรพุ่งพรวดจาก 3.4 ล้านเหรียญขึ้นไปถึง 100 ล้านเหรียญ

แล้วราคาหุ้นของคอมมอดอร์ในตลาดหลักทรัพย์ (เข้าตลาดในปี 2524) น่าสนใจเพียงใด? หากนักลงทุนที่อ่านวารสาร บารอน'ส ซึ่งให้ข้อแนะนำในการซื้อขายหุ้น จะเตือนเสมอว่าคอมมอดอร์เป็นบริษัทแรกที่น่าหลีกให้ห่างไกลไว้เป็นดี... หากใครใจไม่กล้าพอก็คงเสียดายปางตาย เพราะหุ้นของคอมมอดอร์เพิ่มมูลค่าขึ้นถึงห้าเท่าตัว และใครก็ตามที่ซื้อหุ้นคอมมอดอร์ไว้ก่อนที่จะมีการเปิดตัวคอมพิวเตอร์ PET แต่ละดอลลาร์ที่ลงทุนจะให้ผลกำไรตอบแทนได้ถึง 60 เท่าตัว ในตอน

ที่แทรมีลออกจากคอมมอดอร์ในเดือนมกราคม ปี 2527 เขาถือหุ้นคอมมอดอร์ในมือมีมูลค่าถึง 100 ล้านเหรียญ

แทรมีลกล่าวแต่เพียงว่า "...ผมเข้ามาทำธุรกิจไม่ได้กระสันจะได้รับความสิเน่หาจากมนุษย์หน้าไหน...ผมเข้ามาทำเงินลูกเดียว"

ล่องหนไปจากคอมมอดอร์

วันดีคืนดีแจ็ค แทรมีลก็หายตัวออกจากคอมมอดอร์ นักข่าววิ่งกันพล่านสืบหาเบื้องหลังของการหายไปอย่างลึกลับ บ้างก็คาดคะเนว่าคงเป็นเพราะฝีมือของจอมฉ้อฉลเออร์วิง โกลด์ บีบให้แทรมีลออกจากบริษัทฯ แต่โกลด์เองกลับปิดปากแน่น แถลงแต่เพียงว่า "แทรมีลทำงานหนักหามรุ่งหามค่ำ คงจะเหนื่อยมากจนอยากจะพักผ่อนชั่วคราว" โกลด์แต่งตั้งมาร์แชล เอฟ. สมิธ นักบัญชีซึ่งเคยทำงานให้บริษัทเหล็กกล้าเข้าดำรงตำแหน่งแทน นักข่าวที่เคยเดินเข้าเดินออกบริษัทคอมมอดอร์กล่าวกันเป็นเสียงเดียวว่า ขัดหูขัดตาเหลือเกิน เพราะแทรมีลเป็นคนร่างเตี้ยล่ำกราดเกรี้ยว แต่สมิธกลับมีมาดนักบริหารอ้อนแอ้น เหมือนเดินออกจากวารสารการเงิน

หรือว่าแทรมีลพ่ายแพ้แก่โกลด์ถูกขับไล่ไสส่งจากคอมมอดอร์?

สู่อนาคตใหม่

หากวงการคอมพิวเตอร์ตกตะลึงเมื่อได้ข่าวการหายตัวของแทรมีลจากคอมมอดอร์ ทุกคนต้องประหลาดใจเป็นหกสิบเท่า (พอ ๆ กับมูลค่าหุ้น) เมื่อแทรมีลไปโผล่ขึ้นที่อะตาริ แทรมีลเข้าไปบริหารงานที่อะตาริ ด้วยใบสัญญา

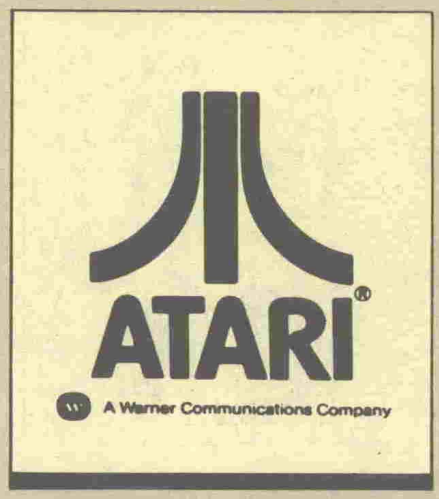

กู้ยืม 240 ล้านเหรียญ ...โดยไม่ได้ควักเงินสดแม้แต่เหรียญเดียว

ในวันแรกที่แทรมีลเข้าไปทำงานที่อะตาริ เขาไล่คนงานออกทันที 700 คน และปลิดชีวิตผลิตภัณฑ์ 2 ชนิด คือ Atari 7800 วิดีโอ เกม ซิสเต็ม และคอมพิวเตอร์รุ่น 600XL ราคา 150 เหรียญ

ไม่นานจนเกินรอ เมื่อแทรมีลจัดระบบของอะตาริได้เรียบร้อย อะตาริก็เปิดศึกกับคอมมอดอร์เต็มตัว แซม, เลียวนาร์ดและแกรี่ ลูกชายสามคนของแทรมีลลาออกจากคอมมอดอร์มาทำงานให้อะตาริ เลียวนาร์ด ชไรเบอร์ ที่ปรึกษาของคอมมอดอร์ลาออกมาทำงานให้แทรมีล ...และแถมด้วยวิศวกรอีกสี่นาย

คอมมอดอร์โต้ตอบโดยการฟ้องร้องวิศวกรทั้งสี่นายว่า ขโมยแบบคอมพิวเตอร์ของคอมมอดอร์เพื่อประโยชน์ของอะตาริ ในเดือนสิงหาคม ปี 2527 หนึ่งเดือนหลังจากที่แทรมีลเข้ารับงานที่อะตาริ โกลด์ซื้อบริษัทอะมิกา ผู้ผลิตคอมพิวเตอร์ขนาดเล็กในหุบเขาซิลิกอน อีกสัปดาห์ต่อมาแทรมีลฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายจากอะมิกา 100 ล้านเหรียญฐานผิดสัญญากับอะตาริ ในคำฟ้องแทรมีลไม่ได้อ้างถึงคอมมอดอร์ แต่ท่านผู้ชมทั้งหลายต่างก็รู้ดีว่านี่คือสงครามระหว่างโกลด์กับแทรมีล

แต่สงครามที่แท้จริงที่จะชี้ความเป็นความตายกลับอยู่ที่ตลาด ...สมรภูมิที่แทรมีลไม่เคยคิดจะถอยแม้แต่สักก้าว เขาแถลงว่าอีกไม่ช้านี้อะตาริจะเข็นผลิตภัณฑ์ใหม่ออกสู่ท้องตลาด

ชีวิตสุขสงบส่วนตัว

คนงาน 700 คน หรือเออร์วิง โกลด์อาจจะคิดว่าแทรมีลเป็นจอมโหดแห่งวงการคอมพิวเตอร์ แต่ชีวิตส่วนตัวของเจ้าพ่ออะตาริคนใหม่ กลับดำเนินไปอย่างเรียบง่ายและสุขสงบในเมืองซาราโทกา ไม่ไกลจากสำนักงานใหญ่ของอะตาริในหุบเขาซิลิกอนเท่าใดนัก ครอบครัวแทรมีลมีไร่ปศุสัตว์ในเมืองวัดสันวิลล์ และมีข่าวลือว่าแทรมีลถือสัญชาติฮ่องกง เพื่อจะได้สิทธิประกอบธุรกิจที่นั่น ผู้คนที่รู้จักแทรมีลนอกออฟฟิศต่างกล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่าแทรมีลเป็นคนร่าเริง เป็นนักชิมอาหารชั้นแนวหน้า เขาใช้เวลาส่วนใหญ่เล่นสนุกกับหลานปู่ ชอบร้องเพลงโอเปร่า แทรมีลนิยมเล่นพนันด้วยเงินมหาศาลในบ่อนคาสิโนเกือบทุกมุมโลก

พาหนะที่ใช้เป็นประจำคือ จากัวร์ และเฟอร์รารี...ครอบครัวแทรมีลจะไม่ยอมใช้รถที่เยอรมันผลิตเป็นเด็ดขาด ทั้งนี้เพราะทั้งแจ็คและเฮเลน แทรมีลต่างก็เป็นผู้รอดชีวิตจากค่ายกักกันนาซีด้วยกันทั้งคู่

อย่างไรจึงจะเรียกว่าจอมโหด? คนที่รอดชีวิตจากการทำลายล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวหกล้านคนในสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง ต้องสูญเสียโอกาสและวัยเยาว์แสนบริสุทธิ์สังเวยให้กับความโหดเหี้ยมของจอมเผด็จการบ้าอำนาจเพียงคนเดียว?

เกณฑ์ตัดสินมนุษย์อยู่ที่ผลงาน ...มิใช่หรือ?